

Apostoli Johanneksen todistus Jeesuksesta

Johanneksella ei ollut mitään aikomusta todistaa, että Jeesus on isän vertainen Jumala. Jos hän olisi tahtonut sellaista todistaa, olisi hän kirjoittanut sen evankeliuminsa loppuun, sillä hän kirjoittaa evankeliuminsa tarkoituksen sen lopussa ja sanoo:

"... nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään." (Joh 20:31)

Johannes ei edellyttänyt iankaikkiseen elämään johtavalta uskolta mitään muuta tunnustusta kuin sen, että Jeesus kristus on Jumalan poika. Hän sanoo sen niin selvästi kuin vain mahdollista on.

Miten sitten on mahdollista se, että kolmiyhteiseen jumalaan uskovat luulevat Johanneksen vaatineen "pelastavalta" uskolta Jeesuksen tunnustamista lihassa tai lihaksi tai lihaan tulleeeksi Jumalaksi?

Tähän johtopäätökseen on tultu, kun on tulkittu virheellisesti Johanneksen evankeliumin alku ja luultu Jeesuksen olleen Jumalana luomassa tätä nykyistä maailmaa. Tämä virhetulkinta on sitten siirretty mielivaltaisesti Johanneksen kirjeisiin. On sanottu, että jos et tunnusta Jeesusta Jumalaksi, lihassa/ lihaksi/ lihaan tulleeeksi, niin olet antikristus ja villitsijä: et voi pelastua. Mutta mitä Johannes sanoo?

Jos luet tarkasti kaikki ne kohdat, joissa Johannes puhuu antikristuksista ja villitsijöistä, niin hän ei sanoa yhdessäkään niistä, että Jumalan hengestä syntyneen olisi tunnustettava Jeesus Jumalaksi, lihassa tai lihaksi tai lihaan tulleeeksi, tai että antikristuksen hengessä vaeltava ei voi tunnustaa Jeesusta lihassa tai lihaksi tai lihaan tulleeeksi Jumalaksi, kaiken luojaksi. Johannes sanoo sen sijaan antikristukseksi ja villitsijäksi sellaista, joka ei voi tunnustaa, että Jeesus on kristus, lihassa tullut Jumalan poika (1Joh 2:18-28; 4:1-5:20; 2Joh 1:7-11).

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ovat tulkinneet virheellisesti Johanneksen ensimmäisen kirjeen lopun (1Joh 5:18-21). He väittävät, että Johannes sanoo siinä Jeesusta ainoaksi totiseksi Jumalaksi ja iankaikkiseksi elämäksi. Johannes ei kumoa Jeesuksen omia sanoja vaan puhuu niiden kanssa yhtäpitävästi. Jeesus sanoi, että isä on ainoa totinen Jumala ja iankaikkinen elämä on isän ja pojan tuntemista (Joh 17:3). Koska Jeesus itse sanoi isää ainoaksi Jumalaksi ja Jahveksi, niin asian täytyy olla varmasti niin kuin herra Jeesus sanoi (Mar 12:29). Sen vuoksi Johannes ei voinut tarkoittaa ainoalla totisella Jumalalla poikaa vaan hänen täytyi tarkoittaa sillä isää.

Jos luet viitteenä mainitut Johanneksen kirjeiden kohdat läpi (1Joh 2:18-28; 4:1-5:21; 2Joh 1:7-11), niin huomaat niistä, että Johannes erottaa toisistaan kristuksen ja isän Jumalan, joka on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi (1Joh 4:1-16). Sillä on iankaikkinen elämä, joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika. Jumala pysyy siinä kristityssä, joka tunnustaa Jeesuksen Jumalan pojaksi ja kristukseksi (1Joh 4:13-16; Joh 20:31).

Miten siis voisi olla totta, että Johannes olisi vaatinut kristittyjä tunnustamaan Jeesuksen lihassa tai lihaksi tai lihaan tulleeeksi Jumalaksi, jotta emme paljastuisi antikristuksiksi ja villitsijöiksi? Ei se totta olekaan. Rehellinen ja vilpitön Raamatun lukija huomaa, että Johannes ei vaadi muuta tunnustusta kuin sen, että Jeesus kristus on lihassa tullut Jumalan poika (Joh 20:31). Ja se, että isä

on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi on sanottu samassa asiayhteydessä (1Joh 4:1-15). Mitään muuta tunnustusta Johannes ei vaatinut pelastavalta uskolta eikä mitään muuta ole lupa vaatia muiltakaan kristuksen omilta. Johannes erotti siis selvästi toisistaan isän ja pojan, niin että sanoi poikaa kristukseksi, joka on lihassa tullut. Hän ei sanonut Jeesusta Jumalaksi yhdessäkään kohdassa kirjoituksiaan. Miten hän olisi siis voinut vaatia sellaisen asian todeksi tunnustamista, mitä hän ei kirjoittanut eikä itsekään todeksi uskonut?

Monet todistavat selvää Jumalan sanan ilmoitusta vastaan ja sanovat Jumalan olevan kolmiyhteinen Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Profeettojen, Jeesuksen ja apostolien sanojen todistuksen mukaan isä on ainoa totinen Jumala ja valtias (Mar 12:29; Joh 17:3; Room 16:25-27; 1Kor 6:4-6; Efe 4:6; 1Piet 5:10-11; Jda 1:24-25). Kumpaa siis uskoa? Raamattua vai katolisessa eli yleisessä uskossa olevia? (Katolinen eli yleinen usko on uskoa kolmiyhteiseen jumalaan muodossa tai toisessa).

Huomaa, että katolisessa uskossa olevien joukossa on paljon niitä, jotka eivät edes suostu käsittelemään sellaisia jakeita, jotka todistavat selvästi heidän olevan erehtyneitä ja eksyneitä. Sen sijaan, että he selittäisivät, miksi profetat, Jeesus ja apostolit sanoivat vain isää ainoaksi totiseksi Jumalaksi ja valtiaaksi, vaikka tunsivat myös Pojan ja Pyhän Hengen, niin he sivuuttavat tämän ilmiselvän ristiriidan opissaan, joka kumoaa heidän näkemyksensä. Miksi he tekevät niin?

Syy on pelko. He ovat tehneet tämän asian oikeasta ymmärtämisestä pelastuskysymyksen itselleen ja muille ihmisille. He tuomitsevat ajatuksissaan ja osa suoraan sanoin kristuksen ruumiin ulkopuolelle ne, jotka eivät tunnusta katolista eli yleistä uskoa kolmiyhteiseen jumalaan samalla tavalla kuin he tekevät.

Koska he pitävät harhaoppisina ja helvettiin joutuvina kaikkia, jotka ymmärtävät tämän asian eri tavalla, eivät he voi edes ajatella sitä, että voisivat itse olla erehtyneitä, koska jos he tunnustaisivat oman erehdyksensä tuomitsisivat he itse itsensä helvettiin omien aiempien sanojensa ja ajatustensa mukaan.

Mutta eivät ne ole heidän omia ajatuksiaan ja sanojaan. Ne ovat katolisilta isiltä peräisin olevia ajatuksia ja sanoja. Ne ovat villitseviltä hengiltä olevia ajatuksia ja sanoja, joilla sielun vihollinen on eksyttänyt lähes koko kristikunnan palvomaan kolmiyhteistä jumalaa, jota Raamattu ei tunne muuten kuin profetiana, että se on lopun ajan väkevä eksytys (2Tess 2).

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tunnustavat tietämättään "toista Jeesusta" ja tottelevat "toista henkeä" kuin Raamatun ilmoittamaa Jeesusta ja Jumalan pyhää henkeä (2Kor 11:4). Tämä eksytys vaikutti jo apostolien aikana, niin että he osasivat varoittaa seurakuntaa siitä: oman aikansa veljiä ja sisaria ja erityisesti meitä viimeisen ajan valittuja ja pyhiä Jumalan lapsia (2Tess 2; 2Kor 11:4).

Lue Raamatusta, kuka on se "Jeesus" ja "kristus" (voideltu), joka korottaa itsensä ihmisenä Jumalaksi ja pyrkii kumoamaan isän tämän valtaistuimelta (Jes 14:1-27; Hes 28:1-19). Huomaat, että se Jeesus on laittomuuden ihminen ja antikristus, jota tämän maailman "uskovat" kumartavat ja palvovat jumalaan, kun hän aikanaan ilmestyy (2Tess 2; Ilm 13:11-18).

Jumala paljastaa valituille ja harvoille lapsilleen viimeisenä aikana katolisen kirkon eksytyksen, joka on levinnyt kaikkialle kristikuntaan ja eksyttänyt jopa valitut (Matt 24:24). Se eksytys on usko kolmiyhteiseen jumalaan, jossa palvotaan Jeesusta kristusta isän vertaisena Jumalana. Muinaisen

Babylonian mysteeriuskonnoissa on palvottu samalla tavalla Jumalan poikaa Tammusta jumalana ja uskottu kolmiyhteiseen jumalaan: Nimrod (Baal, auringon jumala, taivaan jumala), Semiramis (taivaan kuningatar ja Jumalan äiti) ja Tammus (jälleensyntynyt eli kuolleista ylös noussut Nimrod, taivaan Jumala).

Jeesuksen palvomisessa Jumalana on menty niin pitkälle, että isä on hävinnyt lähes kokonaan valtaistuimeltaan poikaan uskovien ajatuksista, mielestä ja sanoista. Pojalle on annettu kunnia siitä, mikä kunnia kuuluu yksin isälle Jumalalle: siitä, että isä herätti poikansa ylös kuolleista ja pelasti tämän kuolemasta (Hebr 5:7; 13:20-21) ja siitä, että isä on luonut tämän nykyisen maailman yksin, ei yhdessä poikansa kanssa (Ilm 4:11; 14:7; Apt 17:22-31; 4:24-31).

Jeesus kristus ei tiennyt sitä, että hän on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, kun näytti ilmestyksensä Johannekselle lähettämänsä enkelin kautta (Ilm 1:1ss.). Jeesus kuvaa ilmestyksessään valtaistuimella istuvaa isää, joka saa yksin kunnian ja ylistyksen siitä, että hän on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on (Ilm 4:11; 14:7). Tätä isää palvotaan herrana Jumalana kaikkivaltiaansa (Ilm 4:8), mutta Jeesus on teurastettu karitsa, joka on arvollinen avaamaan kirjakäärön, jonka isä hänelle ojentaa (lue luvut 4 ja 5 kokonaisuutena, niin ymmärrät tämän asian).

Myös karitsa saa ylistyksen ja voiman ja kunnian ja kirkkauden ja vallan yhdessä isän kanssa, mutta eri syystä: ei sen vuoksi, että hän on luonut tämän maailman vaan sen vuoksi, että hän on antanut itsensä synnittömänä ihmisenä uhriksi Jumalalle ja on arvollinen avaamaan kirjakäärön (Ilm 5).

Jumala on lähettänyt keskitaivaalle enkelin julistamaan alkuperäistä ja totuuden sanan mukaista evankeliumia (Ilm 14:6-8). Siinä evankeliumissa vain isä Jumala saa kunnian taivaan ja maan ja meren ja niissä olevien luomisesta ja siitä, että on herättänyt ylös kuolleista poikansa Jeesuksen kristuksen ja pelastanut tämän kuolemasta ollen siten ylin ja perimmäinen pelastaja, vapahtaja ja lunastaja (Hebr 5:7; 13:20-21). Poika on ihminen, jonka Jumala on korottanut ihmisenä enkelien ja kaikkien luotujen yläpuolelle herraksi, jota me palvelemme ja kunnioitamme uuden liiton seurakunnan päänä (hallitsijana) (Hebr 2:5ss.; 1Piet 3:22; Efe 1).

Se evankeliumi, jota nykyään julistetaan, on toista kirouksen alaista evankeliumia, sillä siinä kuvataan Jeesus isän vertaiseksi Jumalaksi ja kaiken olevaisen luojaksi. Opetuslapset ja apostolit eivät tunteneet sitä Jeesusta ja todistivat vain sellaista Jeesusta, joka on kärsinyt ristin kuoleman ja jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita (Apt 17:22-31). Juutalaisille opetuslapset todistivat, että Jeesus on kristus (messias, voideltu: Israelille luvattu kuningas ja vapahtaja).

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-23; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32.

Jos luet nuo Raamatun kohdat, niin huomaat, että apostolit eivät sanoneet kertaakaan evankeliumia julistaessaan tai rukouksissaan (Apt 4:24-31), että Jeesus on luonut tämän maailman ja että hän on Jumala. Sen sijaan he sanoivat isää Jumalaa kaiken luojaksi ja kuvasivat Jeesuksen kristuksen ristillä kuoleman kärsineeksi mieheksi, jonka Jumala on herättänyt kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita ja korottanut hänet herraksi (Apt 2:36; 10:34-48; 17:22-31). Mitään muuta suun tunnustusta ja uskoa ei kasteen saamiseksi evankeliumin kuulleelta (Jes 53) edellytetty kuin sen tunnustaminen, että Jeesus kristus on Jumalan poika.

Apt. 8.37: Niin Filippus sanoi hänelle: "Jos uskot koko sydämeestäsi, niin on lupa."
Hän vastasi ja sanoi: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan poika."

Tämän asian totena pitäminen ja suulla tunnustaminen on pelastavaa uskoa (Room 13:8-10). Siitä minä en enää uskalla sanoa, että olisi pelastavaa uskoa, kun joku tunnustaa suullaan Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi ja luojaksi, sillä se on väärä todistus kristuksesta, joka on uhrannut itsensä meidän edestämme ristillä ja jonka isä Jumala on herättänyt ylös kuolleista. Valitut ja pyhät Jumalan lapset pidättyvät tuollaisen väärän todistuksen antamisesta Jeesuksesta sen jälkeen, kun ovat ymmärtäneet valheen hengen kaikkialle kristikuntaan tuoman väkevän eksytyksen.

Oletko koskaan ihmetellyt sitä, miksi Jeesus ei sanonut opetuslapsilleen kertaakaan luoneensa tätä nykyistä maailmaa eikä tunnustanut olevansa Jumala, isän vertainen? Oletko koskaan miettinyt sitä, miksi opetuslapset rukoilivat isää Jumalaa eivätkä tienneet, että Jeesus on ollut mukana luomassa tätä maailmaa yhdessä isän kanssa? Jos he olisivat sen asian tienneet, niin toki he olisivat sen rukouksessaan isälle sanoneet?

Apostolien teot:

4:24 Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!

4:25 Sinä, joka pyhän hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

4:26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen herraa ja hänen voideltuansa vastaan.'

4:27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,

4:28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltä määrännyt tapahtuvaksi.

4:29 Ja nyt, herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijoidesi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi;

4:30 ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän poikasi Jeesuksen nimen kautta."

4:31 Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki pyhällä hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Oletko miettinyt koskaan sitä, miksi apostolit ja opetuslapset eivät sanoneet kertaakaan evankeliumia julistaessaan, että Jeesus on Jumala ja on luonut yhdessä isänsä kanssa tämän nykyisen maailman?

Apostolien teot:

17:22 Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia.

17:23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan.

17:24 Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä temppeleissä,

17:25 eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikään kuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

17:26 Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätyt ajat ja heidän asumisensa rajat,

17:27 että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä;

17:28 sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niin kuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa.'

17:29 Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema.

17:30 Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

17:31 Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."

Miksi nykyään julistetaan evankeliumia aivan eri tavalla kuin tehtiin apostolien aikana? Se ei kelpaa selitykseksi, että pakanat eivät olisi uskoneet evankeliumia, jos heille olisi heti alkuun sanottu Jeesuksen olevan Jumala ihmisen ruumiissa. Pakanat olisivat uskoneet evankeliumin siinä tapauksessa helpommin, koska he uskoivat jo valmiiksi siihen, että jumala tai jumalat ovat ilmestyneet ihmisen muotoisina ja jopa syntyneet ihmisiksi. Ei ollut siis mitään syytä jättää heti alussa kertomatta pakanoille sitä, että Jeesus on Jumala ja kaiken luoja, jos hän kerran sellainen Jumala apostolien mielestä ja herran omien sanojen mukaan olisi ollut.

Asia ei ole myöskään niin kuin eksyneet sanovat, että tämän asian ymmärtäminen vaatii syvällisempää kristuksen ja Jumalan tuntemista, niin että vain jonkin aivan erityisen "viisauden ja ilmestyksen hengen" saaneet voivat ymmärtää tämän asian uskon kautta (vrt. Efe 1:17). "Ne, jotka eivät tätä asiaa ymmärrä, eivät ole saaneet opetusta pyhältä hengeltä" he sanovat.

He sanovat siis, että se joka ei tunnusta Jeesusta Jumalaksi ja luojaksi, on tyhmä. Sellainen on harhaoppinen ja jumalaton, matkalla helvettiin.

Ei siis ole ihme, että uudet jäsenet Jumalan perheessä, äsken kääntyneet, alkavat pitää totena oppia, jota he eivät ole ikinä ymmärtäneet. Sen sijaan, että he etsisivät totuutta Raamatun kirjoituksista, sisällyttävät he oppi-isiensä tavoin kolmiyhteisen jumalan opin Raamattuun, tulkitsemalla kirjoituksia systemaattisesti väärin ennalta totena pitämänsä opin tueksi.

Tarvitaan pieni lapsi huutamaan totuus julki, jotta Jumalan kansa ymmärtäisi tulleeensa huijatuksi. Meitä on petetty maailmanhistorian suurimmalla valheella. Meidät on saatu tunnustamaan uskoa kolmiyhteiseen jumalaan, jota Raamattu ei tunne. Meidät on saatu tunnustamaan Jeesus kristus isän vertaiseksi Jumalaksi, joka on luonut kaiken, mitä olemassa on, vaikka Raamattu ei sellaista opeta.

Tilanne kristikunnassa on sama kuin sadussa "Keisarin uudet vaatteet". Siinä petolliset räätälit ompelivat keisarille uusia vaatteita hyvin kalliista kankaasta, jota eivät pystyneet muut kuin viisaat näkemään. Kun kuninkaallinen puku oli sitten valmis, lähti keisari ylpeänä sitä kansalle esittelemään. Hän kulki juhlasaattueen kärjessä ja kansa ylisti hänen uutta pukuaan toinen toistaan hienommilla sanoilla. Vasta sitten kun pieni lapsi sanoi ääneen sen, mitä kaikki olivat jo aiemmin

nähneet, ymmärsivät he tulleen huijatuiksi ja alkoivat nauraa kuninkaalle, joka kulki täysin alastomana heidän edessään.

"Keisarilla ei ole vaatteita! Keisari on aivan alasti!" huusi pikkupoika.

Samalla tavalla tarvitaan pieniä poikia ja tyttöjä huutamaan julki suuren Babylonin alastomuus, sen, jota kaikkien porttojen äidiksi Raamatussa sanotaan (Ilm 17-18).

"Portolla ei ole vaatteita! Portto on aivan alasti!"

Suuri Babylon on alaston ja paljastettu niiden harvojen ja valittujen Jumalan lasten silmissä, jotka rohkenevat tunnustaa ääneen sen, että profeetat, Jeesus ja apostolit tunnustivat vain isän olevan ainoa totinen Jumala ja valtias (Mar 12:29; Joh 17:3; Room 16:25-27; 1Kor 6:4-6; Efe 4:6; 1Piet 5:10-11; Jda 1:24-25). Vaikka he kaikki tunsivat isän ja pojan ja pyhän hengen, sanoivat he pelkästään isää kaikkivaltiaaksi Jumalaksi. Näin sanomalla he ovat paljastaneet, että portto on täysin alasti ja ilman vaatteita. Sen jäsenet karkotetaan häpeällä pois karitsan häistä, koska sillä ei ole juhlapukua, joka on pyhien vanhurskautus, ihmisen kristuksen Jeesuksen verellä valkaistut vaatteet isän Jumalan eli ainoan totisen Jahven kunniaksi (Matt 22:1-14; Ilm 19:4-10; 21).

Todellisuudessa oppi kolmiyhteisestä jumalasta ja Jeesuksesta isän vertaisena Jumalana, joka on yhtä aikaa ihminen ja Jumala olematta silti ihmisenä eri olento kuin Jumala, on sisäisesti ristiriitainen ja mahdoton ymmärtää edes pyhän hengen opetuksen kautta, joten se täytyy vain sokeasti tunnustaa todeksi, "tai muuten...!" Kukaan ei ole ikinä ymmärtänyt tätä mysteeriä eli salaisuutta, mutta silti sen todeksi tunnustamista vaaditaan jokaiselta "uskovien" tai kirkon yhteyteen kuuluvalta. Eikö ole erikoinen juttu, kun sen ymmärtää?

He hallitsevat opetuksesta osattomia ja ymmärrykseltään vajaita seurakunnan jäseniä pelon avulla. He sanovat, että jos joku ei tunnusta samalla tavalla uskoaan kolmiyhteiseen jumalaan, niin sellainen joutuu helvetin tuleen ja tulee sitä ennen erotetuksi uskovien keskuudesta harhaoppisena ja jumalattomana. Kun näin kovat pelotteet on pantu tämän opin tueksi, eivät kovin monet tavan uskovaiset rohkene edes epäillä tämän opin totuudellisuutta.

Myös kirjanoppineet ovat sulkeneet itsensä totuuden tuntemisen ulkopuolelle, kun pitävät tätä pelastuskysymyksenä ennen kaikkea itselleen. He eivät uskalla kyseenalaistaa isiltä perimäänsä oppia, koska jos tulisivat toiseen näkemykseen, tuomitsisivat he itse itsensä helvettiin ja joutuisivat eroon rakkaista veljistään ja sisaristaan, ja jopa perheestään, jos se "uskovainen" perhe on.

Jumala ei vaadi ketään tunnustamaan todeksi jotakin sellaista, mitä ei ensin ymmärretä. Me tiedämme etiopialaisen hoviherran tapauksesta, että hän tunnusti vain sen, minkä pystyi ymmärtämään ja se riitti hänen kastamiseensa: "Minä uskon, että Jeesus kristus on Jumalan poika." (Apt 7:37) Myöskään Johannes ei vaatinut muuta tunnustusta kuin tämän saman:

"... nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään." (Joh 20:31)

Kun nyt tutkitaan Johanneksen kirjeitä, niin hän ei voi kumota aiempia sanojaan, jos on kirjoittanut pyhän hengen vaikutuksesta, niin kuin uskomme hänen tehneen (2Tim 3:16). Tätä taustaa vasten on aivan selvää, että Johannes ei sanonut vastoin Jeesuksen omia sanoja sitä, että Jeesus on totinen

Jumala. Hän tarkoitti totisella Jumalalla isää Jumalaa, ei poikaa, sillä hän on erottanut läpi koko kirjeensä isän Jumalan ja pojan toisistaan, niin että on sanonut poikaa vain kristukseksi ja Jumalan pojaksi, mutta isää Jumalaksi, joka on lähettänyt hänet maailman vapahtajaksi (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13). Tämä asia ei muutu hänen kirjeensä lopussa vaan siinä sanotaan isää totiseksi Jumalaksi ja Jeesusta kristusta hänen pojakseen.

1.Johanneksen kirje:

5:18 Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.

5:19 Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa.

5:20 Mutta me tiedämme, että Jumalan poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen totisen; ja me olemme siinä totisessa, hänen pojassansa, Jeesuksessa kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.

5:21 Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

Jakeissa 18 ja 19 "Jumala" on isä niin kuin kaikkialla aiemmin Johanneksen kirjeessä ja evankeliumissa. Sitten jakeessa 20 Johannes sanoo Jumalan pojan Jeesuksen tulleen antamaan meille ymmärryksen, jotta me tuntisimme "sen totisen": "se totinen" on tässäkin isä Jumala, ei hänen poikansa. Ja sitten kun Johannes sanoo, että me olemme "siinä totisessa" on se totinen edelleen isä Jumala, ei hänen poikansa. Ja jakeen loppuosassa sana "hän" viittaa edelleen isään, kun Johannes sanoo: "hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä". Johannes ei muuta sanan "totinen" kohdetta kesken kirjoitustaan ja ajatustaan. Vain tarkoitushakuisesti väärin tulkitsevat väittävät Johanneksen sanoneen tässä jakeessa Jeesusta totiseksi Jumalaksi, eivät muut.

Miten sitten on ymmärrettävä Johanneksen ensimmäisen kirjeen alun sanat? Eikö hän sano niissä ihan selvästi, että Jeesus on ollut isän tykönä ennen tämän maailman perustamista ja kun tämä kohta yhdistetään Johanneksen evankeliumin alkuun, niin voidaan ymmärtää Jeesuksen olleen Jumala isän tykönä silloin, kun hän loi isänsä kanssa tämän maailman? Luetaanpa, mitä on kirjoitettu ja tutkitaan näitä kohtia ilman ennakkoluuloja ja etukäteen lukkoon lyötyä tulkintaa, jonka mukaan katolisten isien ja seurakuntiemme johtajien tulkinnan täytyy olla totta.

1.Johanneksen kirje:

1:1 Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän sanasta –

1:2 ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli isän tykönä ja ilmestyi meille –

1:3 minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys isän ja hänen poikansa, Jeesuksen kristuksen, kanssa.

1:4 Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen.

1:5 Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä.

1:6 Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta.

1:7 Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen kristuksen, hänen poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Jeesus sanoi, että isä yksin on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä on isän ja pojan tuntemista (Joh 17:3). Isä on antanut elämän pojalleen, niin että pojalla on elämä itsessään (Joh 5:26) ja poika voi tehdä eläväksi ne, jotka tahtoo ja jotka kuulevat hänen äänensä (Joh 5:17-30). Iankaikkinen elämä on siten ollut alussa isän tykönä, vaikka poika ei ollut silloin vielä syntynyt, mutta kun poika syntyi, antoi isä iankaikkisen elämän pojalleen ja vallan herättää ylös kuolleita sanansa kautta. Tässä ei siis sanota sitä, että Jeesus olisi ollut elävänä olentona isän tykönä ennen maailman luomista.

Jumalan sana oli alussa Jumalan tykönä ja siinä sanassa on iankaikkinen elämä, sillä Jumalan sana tekee eläväksi hänen luomansa olennot, niin kuin jo luomiskertomuksesta (1Moos 1:1ss.) ja Psalmista (33:6-9) näemme. Jumalan sana myös synnyttää Jumalan hengen kautta uudesti ylhäältä ne, jotka uskovat Jumalan poikaan, Jeesukseen kristukseen, meidän herraamme (1Piet 1:22-23).

Jeesus sanoi "lihansa päivinä":

Johanneksen evankeliumi:

[6](#):63 Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.

Minkä vuoksi Jeesuksen sanat ovat henki ja elämä? Siksikö, että hän on isän vertainen Jumala? Ei, vaan siksi, että hän on saanut sanansa isältä Jumalalta: isä Jumala on antanut hänelle ne sanat, jotka hän on puhunut ja isä Jumala on puhunut poikansa kautta (Joh 12:44-50; 14:9-11; 17:8; Hebr 1:1)

Jeesus sanoi myös:

"Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule isän tykö muutoin kuin minun kauttani." (Joh 14:6)

Jeesus ei sanonut tässä kohtauksessa, että hän on "Jumala ihmisen ruumiissa". Hän sanoi selvästi, että isä asuu hänessä ja tekee ne teot, jotka hän tekee, ja sanoo ne sanat, jotka hän sanoo (Joh 14:9-11). Jeesus ei ole itse se Jumala, jonka tykö hänen kauttaan mennään: Jeesus on tie Jumalan tykö, ei Jumala itse. Jeesus ei ole itse se Jumala, joka hänessä asuu: hän on sen Jumalan poika.

Kuka sitten on se totinen Jumala ja iankaikkinen elämä, josta Johannes kirjoitti kirjeensä lopussa? (1Joh 5:18-21) Hän on tietysti isä Jumala, ei hänen poikansa. Isä Jumala on iankaikkinen elämä ja totinen Jumala, ainoa sellainen, isä yksin, ei poika hänen kanssaan, eikä pyhä henki, jota Jumalan kolmanneksi persoonaksi sanotaan. Ja tämän vakuudeksi Jeesus on itse sanonut näin:

Johanneksen evankeliumi:

[17](#):3 Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen.

Meillä ei ole lupa mennä lisäämään Jeesuksen sanoihin ja Johanneksen todistukseen jotakin sellaista, mitä siellä ei ole. Kun näin on tehty, on saatu Jeesus näyttämään syylliseltä suurimpaan syntiin, sillä antikristus ja laittomuuden ihminen korottavat itsensä Jumalaksi ja yrittävät suistaa isän Jumalan valtaistuimeltaan, missä valheen ja eksytyksen henki on melko hyvin onnistunutkin, koska lähes koko nimeltään kristitty maailma tunnustaa Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi ja kaiken luojaksi, niin että on riistännyt isältä sen kunnian, joka kuuluu yksin hänelle poikansa pelastajana (Hebr 5:7) ja kaiken luojana (Ilm 4:11; 14:7). (Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; 2Tess 2; 2Kor 11:4).

Johanneksen evankeliumin alku on käännetty monin paikoin virheellisesti.

Demonstratiivipronomini [houtos](#) ([οὗτος](#)) on käännetty jakeeseen kaksi suomeksi sanalla "hän", mutta esimerkiksi englanninkieliseen kuningas Jaakon käännökseen (King James Version) oikein sanoilla "the same", "tämä". Ja sama linja jatkuu läpi koko jakson. Persoonapronomini [autos](#) on suomennettu sanalla "hän" ja englanniksi sanalla "he", vaikka se pitäisi suomentaa sanalla "se" jakeeseen 14 asti, jossa aletaan puhua "lihaan tulleesta sanasta", joka on Jumalan lupausten ja suunnitelman täyttymys, ihminen Kristus Jeesus, joka syntyi äidistään Mariasta ja on viattomana ja synnittömänä kuolemalle alttiiksi annettu meidän pelastuksemme aikaansaamisen tähden.

Tässä on parempi käännös alkutekstiä mukaillen:

"Alussa oli sana, ja sana oli jumalan tykönä, ja jumala oli sana. Tämä oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä sen kautta, eikä ilman sitä ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Siinä oli elämä ja elämä oli ihmisten valo. Ja valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt. Oli Jumalan tyköä lähetetty mies, jonka nimi oli Johannes. Tämä tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja majoittui meidän joukkoomme (teki majan keskellemme). Ja me katselimme sen kirkkautta (hänen kirkkauttaan); sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1:1-14)

Kun sanotaan, että alussa oli sana ja sana oli jumalan tykönä ja sana oli jumala, niin se sana ei tietystikään ole se Jumala, jonka tykönä se sana oli. Se, että "sana oli jumala", tarkoittaa sitä auktoriteettia, mikä Jumalan sanalla on. Jumalan sana tekee sen, mitä varten se on lähetetty, ja sillä on auktoriteetti meihin ihmisiin nähden. Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima, mikä näkyy luomiskertomuksesta (1 Moos 1:1 ss.), kun isä Jumala loi sanallaan ja sanansa kautta kaiken, mitä on olemassa. Jumalan sana ei ole luomiskertomuksessa elävä persoona, Jeesus Kristus, joten Johanneksen evankeliumin alussakaan se ei voi sitä tarkoittaa.

Suosittelen, että luet tähän väliin myöhemmän kirjoitukseni [Johanneksen evankeliumin alku](#). Siinä on kerrottu selvemmin tämä sama asia, kun sain lisää valoa Jumalalta oikean ymmärryksen saamiseksi.

Apostoli Johannes kirjoittaa: "Tämä (Johannes kastaja) tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan."

Jeesus sanoi olevansa "maailman valo" (Joh 8:12), joten kolmiyhteiseen jumalaan uskovat näkevät tässä selvän viittauksen siihen, että Jumalan sanalla tarkoitetaan elävää persoona, Jeesusta kristusta, Jumalan poikaa, sen sijaan, että sillä tarkoitettaisiin Jumalan sanaa. Me tiedämme kuitenkin sen, että myös Jumalan sana "on minun jalkojeni lamppu ja valo minun tielläni" (Psa

119:105), joten apostoli Johannes voi aivan yhtä hyvin tarkoittaa Jumalan sanaa, joka oli tulossa maailmaan valaisemaan jokaista ihmistä. Johannes viittaa tällä sanalla henkilöön, Jeesukseen, mutta luomiskertomuksen alussa se valo ei ole henkilö. (1Moos 1:3-5) Luomiskertomuksen sana ja valo ovat esikuvia tulevasta kristuksesta, mutta eivät ole henkilö. Koska Johannes todistaa henkilöstä ja käyttää todistuksen apuna näitä esikuvallisia sanoja, niin se on johtanut katolisten isien kautta virheelliseen Raamatun tulkintaan. Jumalan sana ei ole henkilö, mutta kristus on henkilö.

Ja niin totisesti, Jumalan sana on tullut valaisemaan tätä maailmaa ja Jeesukseen kristukseen uskovia, sillä Jumala on puhunut poikansa kautta (Hebr 1:1; Joh 14:9-11). Jeesus antoi opetuslapsilleen ne sanat, jotka isä oli käsenyt hänen heille antaa, ja me uskomme niiden sanojen kautta Jumalan poikaan, Jeesukseen kristukseen, ja hänen kauttaan isään Jumalaan: me olemme uudestisyntyneet Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta, jonka Jeesus ja apostolit ovat meille välittäneet (Joh 12:42-50; 17:6, 8, 20; 1Piet 1:23).

Apostoli Johannes kirjoittaa jakeessa 12-14: "Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja majoittui meidän joukkoomme. Ja me katselimme sen kirkkautta; sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta."

Ne tulevat Jumalan lapsiksi, jotka ottavat vastaan Jumalan sanan (1Tess 1:5-6, 2:13; 1Piet 1:3, 21-25). Jakeessa 12 on käytetty persoonapronominia "hän", koska sana "autos" viittaa tässä Jumalaan: "...Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä (niille, jotka uskovat Jumalan nimeen, jonka nimessä Jeesus on lähetetty maailmaan, Joh 5:43).

Jakeessa 14 "sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemme" on sanatarkka käännös. "Lihaksi tuleminen" tarkoittaa mm. ihmiseksi syntymistä (Hebr 2:5-18; 1Joh 4:1-3; 2Joh 1:7-11). Se voi tarkoittaa myös sanan juurtumista sydämeen ja hyvän hedelmän tuottamista, jolloin sillä viitattaisiin uudestisyntymiseen. (Luuk 8:4-15; Joh 14:23-24; 1Kor 4:15) Johannes on kirjoittanut edellä Jumalan sanan vastaan ottaneista niin, että he ovat saaneet vallan tai oikeuden tulla Jumalan lapsiksi: siis ollen syntyivät Jumalan lapseksi hengestä sanan kautta. (1Joh 5:1; 1Piet 1:21-25) Sillä ei ole kovin suurta merkitystä, mitä "lihaksi tuleminen" tässä tarkoittaa. Tärkeämpää on ymmärtää se, että tässä ei ole mitään viittausta siihen, että Jeesus olisi ollut olemassa henkiolentona taivaassa isän tykönä ennen maailman luomista ja luonut tämän nykyisen maailman yhdessä isän kanssa.

Johannes ei viittaa sanallakaan siihen, että Jeesus olisi ollut "Jumalana Jumalan tykönä" maailman "alussa". Kaikki tällainen on katolisten isien kautta tullutta virhetulkintaa, johon Johannes itse sen enempiä kuin Jeesus ja muut apostolit eivät uskoneet. Kun "Jumalan sana tuli lihaksi", tarkoittaa se sitä, että Jeesus syntyi Jumalan sanan mukaan ja sen kautta: Jumalan lupaus tulevasta messiaasta toteutui. (2Sam 7:8-17; 1Moos 3:15; 12:3; Gal 4:4) Jeesusta sanotaan Jumalan ainoaksi pojaksi sen vuoksi, että hän on ainoa laatuaan. Kenestäkään muusta ei ole ennustettu, että hän on Israelin kuningas ikuisesti ja kristus, kaikkien luotujen herra. (ks. sanan [monogenes](#) selitys sanakirjasta ja lue artikkelini [Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?](#))

Jeesus ei ole ollut luomassa tätä nykyistä maailmaa yhdessä isänsä kanssa. Kun luet luomiskertomuksen alun ilman ennakkoluuloista asennetta, että Jeesuksen pitää olla siellä elävänä olentona luomassa tätä maailmaa yhdessä isän ja pyhän hengen kanssa, niin huomaat, että siellä ei ole mitään mainintaa Jeesuksesta kristuksesta elävänä olentona. Sen sijaan on kirjoitettu hyvin

selvästi, että isä Jumala on luonut kaiken sanallaan. Jumala sanoi jotakin ja se tapahtui. Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima ja hän on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken niissä olevan sanallaan ja viisaudellaan, ei elävän olennon poikansa Jeesuksen kristuksen kautta.

1.Mooseksen kirja:

1:1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan.

1:2 Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan henki liikkui vetten päällä.

1:3 Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus." Ja valkeus tuli.

1:4 Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä.

1:5 Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.

1:6 Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä."

1:7 Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin.

1:8 Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä.

1:9 Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin." Ja tapahtui niin.

1:10 Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:11 Ja Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on." Ja tapahtui niin:

1:12 maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:13 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä.

1:14 Ja Jumala sanoi: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia,

1:15 ja olkoot valoina taivaanvahvuudella paistamassa maan päälle." Ja tapahtui niin:

1:16 Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet.

1:17 Ja Jumala pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan päälle

1:18 ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:19 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä.

Minä en löydä tästä kuvauksesta Jeesusta kristusta, elävää olentoa, joka olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän ja pyhän hengen kanssa. Lapsikin ymmärtää, että Jumala sanoi jotakin ja se, mitä Jumala sanoi, tapahtui. Jumalan sanassa on siten eläväksi tekevä voima, jonka kautta Jumala on luonut tämän maailman. Mutta voideltua Jeesusta ei luomiskertomuksesta löydy, vaikka häntä sinne väkisin yritettäisiin sijoittaa, niin kuin kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tekevät.

Jumalan sana tekee maailmassa sen, mitä varten se on lähetetty (Jes 55:11). Kun Jumala sanoi alussa sanan, niin se sana synnytti maailman (1Moos 1, esim. "Tulkoon valkeus, ja valkeus tuli"). Luomiskertomuksessa ei kuvata Jumalan sanaa elävänä olentona, persoonana, joka olisi messias Jeesus. Luomisesta on puhuttu muuallakin vanhassa testamentissa niin, että Jumala on luonut kaiken sanallaan ja antanut henkensä eläviin olentoihin. Jeesusta ei mainita luomisen yhteydessä.

Psalmit:

[33](#):6 Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä.
[33](#):7 Hän kokoaa meren vedet niin kuin roukkioksi, panee syvyedet säiliöihin.
[33](#):8 Peljätköön Herraa kaikki maa, hänen edesssänsä vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.
[33](#):9 Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty.

Sananlaskut:

[3](#):19 Herra on viisaudella perustanut maan, taivaat taidolla vahvistanut.

Jeremia:

[10](#):12 Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa.
[51](#):15 Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa.

Niin kuin näet, ei Vanhassa testamentissa ole kuvattu Jeesusta persoonana ja elävänä olentona, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Sen sijaan on kirjoitettu, että isä Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa, ja on tehnyt sen sanansa kautta, viisaudellaan.

Lainaan tähän vähän pidemmän jakson Sananlaskujen kirjasta, jossa puhutaan Jumalan viisaudesta, jonka kautta isä on luonut tämän maailman ja sen ihmiset.

Sananlaskut:

[8](#):12 Minä, viisaus, olen perehtynyt mielevyyteen, olen löytänyt tiedon ja taidollisuuden.
[8](#):13 Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, paha tietä ja kavala suuta minä vihaan.
[8](#):14 Minulla on neuvo ja neuvokkuus; minä olen ymmärrys, minulla on voima.
[8](#):15 Minun avullani kuninkaas hallitsevat, ruhtinaas säädöksensä vanhurskaasti säätävät.
[8](#):16 Minun avullani päämiehet vallitsevat ja ylhäiset, maan tuomarit kaikki.
[8](#):17 Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja jotka minua varhain etsivät, ne löytävät minut.
[8](#):18 Minun tykönäni on rikkaus ja kunnia, ikivanha varallisuus ja vanhurskaus.
[8](#):19 Minun hedelmäni on parempi kuin kulta, kuin puhtain kulta, minun antamani voitto valituinta hopeata parempi.
[8](#):20 Minä vaellan vanhurskauden polkua, oikeuden teitten keskikohtaa,
[8](#):21 antaakseni niille, jotka minua rakastavat, pysyvän perinnön ja täyttääkseni heidän aarrekkamionsa.
[8](#):22 Herra omisti minut töittänsä esikoisena, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua.
[8](#):23 Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista.
[8](#):24 Ennen kuin syvyyksiä oli, synnyin minä, ennen kuin oli lähteitä, vedestä rikkaita.
[8](#):25 Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita, synnyin minä,
[8](#):26 kun hän ei vielä ollut tehnyt maata, ei mantua, ei maanpiirin tomujen alkuakaan.
[8](#):27 Kun hän taivaat valmisti, olin minä siinä, kun hän veti piirin syvyyden pinnalle,
[8](#):28 kun hän teki vahvoiksi pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman,

8:29 kun hän merelle asetti sen rajat, että vedet eivät kävisi hänen käskynsä yli, kun hän vahvisti maan perustukset,
8:30 silloin minä hänen sivullansa hoidokkina olin, ihastuksissani olin päivästä päivään ja leikitsin hänen edessään kaikin ajoin;
8:31 leikitsin hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastukseni olivat ihmislapsen.

Kun tätä sananlaskun kohtaa luetaan siinä tilassa, että pidetään jo ennalta varmana sitä, että Jeesus on luonut kaiken, mitä on olemassa, ja että Jumala on kolmiyhteinen, ja että jos tätä ei tunnusta, on kadotuksen lapsi ja tulee erotetuksi pyhien keskuudesta, niin on ilman muuta selvää, että tässä näkee Jeesuksen kristuksen elävänä persoonana jo ennen maailman perustamista, niin että hän on ollut luomassa tätä maailmaa isänsä rakennusmestarina (eräs käännösvaihtoehto) ja iloinnut ihmisten lapsista maailman aikojen alusta, kun on näyttäytynyt heille kerta toisensa jälkeen.

Mutta jos emme pidä ennakkoon varmasti totena sitä, että Jeesus on elänyt persoonana Jumalan tykönä ja ilmestynyt palvelijoilleen profeetoille, niin voimme nähdä tässä isän Jumalan, joka on luonut maailman ja ihmiset viisaudellaan sanansa kautta (Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15). Tätä tukee itse luomiskertomus (1Moos 1) ja Psalmi 33:6-9, sekä muut kohdat, joissa luomisesta on kirjoitettu.

Itse asiassa myös tuo Sananlaskujen kirjan kohta puhuu "Jumalan viisaudesta", joka on ainoastaan läsnä luomisessa, mutta ei luo itse yhtään mitään! Jos luet sen kohdan uudelleen lävitse, niin huomaat sen heti. "Jumalan viisaus" on läsnä luomisessa vähän samalla tavalla kuin Jobin kirjan mainitsemat Jumalan pojat (enkelit). (vrt. Job 38:7)

Jumala on ollut henkensä kautta Adamin ja hänen jälkeläistensä "seurassa" luomisen alusta lähtien (vrt. Snl 8:31). Adam kuuli Jumalan puhuvan hänelle Edenin puutarhassa, kun Herra Jumala käyskenteli siellä illan viileydessä. (1Moos 2:15-3:24) Tässä on uskoakseni kyseessä Jumalan lähettämä enkeli niin kuin muuallakin Vanhassa testamentissa, kun Herra Jumala on ilmestynyt patriarkoille ja profeetoille. Toinen vaihtoehto on, että kyse on pelkästä kielikuvasta ja Jumalan äänen kuulemisesta "hengessä", mutta minä pidän sitä tulkintaa huonompana kuin enkeli-hypoteesia.

Sananlaskujen kirjan "Jumalan viisaus" on personoitu samalla tavalla kuin viha (Jaak 1:20), rakkaus (1Kor 13), synty (Room 7:17, 20) ja Jumalan sana (Jes 55:11; Joh 1:1-11). Se, että jokin abstraktio personoidaan, ei tee siitä elävää olentoa, jolla on oma tahto, ajatukset, mieli ja tunteet, niin kuin ihmisellä tai enkelillä tai Jumalalla on.

Mitä Jumala on luonut kristuksessa, kristuksen kautta ja kristukseen?

Paavali ei puhu mitään tämän nykyisen maailman luomisesta kohdassa 1Kor 8:6. Paavali antaa tässä ohjeet sen suhteen, onko kristityn lupa syödä epäjumalille uhrattua lihaa vai ei (lue asiayhteys eli koko luku ja muut kohdat samassa kirjeessä, josta tästä samasta asiasta puhutaan). Samasta asiasta puhutaan kohdissa Mar 7:17-23, Apt 15:29, Room 14, 1Kor 10:19-33 ja 2Tim 4:1-5.

Paavali sanoo tässä kohdassa sen, että meillä kristityillä on vain yksi Jumala, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, ja myös me hänen kauttaan. Paavali tarkoittaa tällä uusia luomuksia ja uutta ihmistä, jollaisia me Jumalan luomina ja uudestisyntyneinä Jumalan lapsina olemme kristuksessa Jeesuksessa, meidän herrassamme, johon ja jota varten ja jossa meidät on luotu (2Kor 5:17; Efe 2:15, 4:24). Ja me olemme saaneet hänen

kauttaan (Jeesuksen kristuksen kautta) ohjeet sitä, mikä on luvallista ja mikä on kiellettyä; sen hengen voitelun kautta, jonka olemme isältä saaneet.

Tästä on olemassa [myös pidempi ja perusteellisempi selitys](#).

Paavali puhuu kaiken luomisesta rajallisessa merkityksessä jakeissa Kol 1:15-18. Valtaistuimet, herraudet, hallitsijat ja valtiat viittaavat joko ihmisiin tai enkeleihin. Jos enkelit tarvitsevat sovitusta, niin sitten puhutaan myös heistä, mutta jos eivät, niin sitten puhutaan vain ihmisistä, jotka on sovitettu kristuksen ruumiin ja veren uhrilla tässä kohdassa, kun luetaan asiayhteys laajemmin (1:23). Kaikki, mitä on sovitettu taivaissa ja maan päällä ja maan alla (haudoissa), on luotu kristuksessa, kristuksen kautta ja kristukseen.

Tässä on jälleen kerran viittaus uuden luomuksen ja uuden ihmisen luomiseen ja lisäksi kuolleiden ylösnousemukseen (2Kor 5:17; Efe 2:15, 4:24; Joh 5:17-30). Paavali ei puhu tässä kohdassa taivaan ja maan ja meren ja kaiken niissä olevien luomisesta; auringon, kuun ja tähtien, taivaan lintujen, meren elävien ja maalla liikkuvien eläinten, vuorien ja laaksojen, puiden ja kasvien luomisesta. Vain uudet luomukset on luotu kristuksessa Jeesuksessa ja hänen kauttaan, koska hän on kuolleista nousseiden esikoinen (Kol 1:15-18) eli ensimmäinen ihminen kuolleista nousseiden joukossa, joka ei kuole enää koskaan (Hebr 7:25).

Tästä on olemassa [pidempi ja perusteellisempi selitys](#).

Jeesus kristus Johanneksen evankeliumin muissa kohdissa

Olen kirjoittanut toisaalla Jeesuksen taivaasta tulemisesta ja siitä, että hän ei ole tästä maailmasta ja että Jumala on lähettänyt hänet ja siitä, että hän on menevä isän tykö taivaaseen. Laitan tähän linkit jo valmiisiin kirjoituksiini.

- [Joh 3:13 selitys](#) (pdf) lyhyt uudempi versio
- [Mitä tarkoittaa se, kun Jeesus sanoi tulleensa taivaasta?](#) (pdf) Joh 16:27-17:26 ja Joh 6:32-69 ja 13:3 selitys
- [Joh 3:23-36 selitys](#) (pdf)
- [Joh 12:37-41 ja Jes 6 selitys](#)
- [Johannes 1:15, 26-30 selitys](#) (pdf)
- [Joh 8:24, 28, 58 "ego eimi" eli "minä olen" sanojen selitys](#) (pdf)

Lue myös tämä: [Luominen ja Jumala](#) (pdf) Luettelot Raamatun kohtiin ja lyhyt selitys.

Lisää kristuksen oppia Jumalasta löytyy hakemistosta sivulta <http://www.inri.fi/jumala/#uutta>

Julkaisen tarvittaessa lisää selityksiä, jotka pitävät yhtä Raamatun muun ilmoituksen ja ennen kaikkea Vanhan testamentin kanssa, joka oli Jeesuksen ja apostolien Raamattu, ja jota he eivät millään kirjoituksillaan voineet kumota. He vahvistivat aiemman Jumalan sanan ilmoituksen, mutta eivät kumonnet sitä tekemällä lisäyksiä, jotka kumoavat aiemman ilmoituksen sen sijaan että täydentäisivät sitä.

Jos siis Vanhasta testamentista ei löydy kolmiyhteistä Jumalaa ja edeltä olemassa ollutta kristusta Jeesusta, niin ei sitä voi löytyä Uudestakaan testamentista muuten kuin virheellisen tulkinnan

kautta. Ja juuri siitä katolisessa kolmiyhteisen jumalan opissa ja Jeesuksen korottamisessa isän
vertaiseksi Jumalaksi on kysymys.

PH 6.2.2016, päivitetty 29.6.2016